

Један од највећих српских и југословенских глумаца Михаило Миша Јанкетић преминуо је данас у Београду, саопштило је Југословенско драмско позориште (ЈДП).

У богатој каријери одиграо је преко стотину улога у позоришту, највише у свом Југословенском драмском. Огроман траг оставио је и на филму, телевизији и радију. Добитник је свих најзначајнијих глумачких и друштвених признања, Добричиног прстена, Октобарске награде, четири Стеријине награде, Награде "Павле Вујисић" за животно дело.

Прву улогу на сцени Југословенског драмског позоришта одиграо је у представи Ричард III 1961. Члан ансамбла ЈДП-а био је од 1962. до 1998. године. У том периоду остварио је преко шездесет улога. Последњу премијеру Миша Јанкетић је имао на седамдесетогодишњицу Југословенског драмског позоришта у представи Краљ Бетајнове играјући Крнеца (2018).

Рођен је 24. маја 1938. године у Новом Саду. Гимназију је завршио у Београду. Уписао је студије књижевности на Филозофском факултету у Београду, али је после три године, 1958. постао студент глуме на Академији за позориште, радио, филм и телевизију. Дипломирао је 1962. године у класи професора Мате Милошевића.

На сценама Југословенског драмског позоришта био је Иго у Прљваим рукама Ж. П. Сартра, Урош В у Смрти Уроша В С. Стефановића, Љуба Врапче у представи Кад су цветале тикве Д. Михаиловића, Раскољников у Злочину и казни Ф. М. Достојевског, Стенли у Трамвају званом жеља Т. Виљамса, Хорват у Крлежином Вучјаку, Алесандро Медичи у Лоренчачу Алфреда де Мисе, Војвода Мишић у Колубарској бици и Ваљевској болници Д. Ћосића, Благоје у Путујућем позоришту Шопаловић Љ. Симовића, Гавриловић у Стеријиним Родољупцима (1986) и Градоначелник у Гогољевом Ревизору, Јеврем Прокић у Народном посланику и Обрад Ћорђевић у Тако је морало бити Б. Нусића...

Добитник је годишњих награда Југословенског драмског позоришта за улоге Бориса Аненкова (Правденици), Бредлија (Покопано дете), Исуса (Некрштен дан), Живојина Мишића (Колубарска битка), Гавриловића (Родољупци), Мајора Божића (Сеобе), Градоначелника (Ревизор), Јеврема Прокића (Народни посланик).

Са великим успехом играо је и на сценама других позоришта (Атеље 212, Народно позориште, Београдско драмско позориште, Српско народно позориште, Звездара театар...)

Октобарска награда града Београда додељена му је за улогу Раскољинкова у представи Злочин и казна, 1971. Стеријине награде добио је за улоге Јагоша Краља (Клаустрофобична комедија, 1987, Звездара театар), Јеврема Прокића (Народни посланик, 1991), Књаза Николе (Принцеза Ксенија од Црне Горе, 1994, Црногорско народно позориште) и Чика Драгог (Смртоносна мотористика, 2005, Атеље 212). Добитник је награда "Јоаким Вујић", "Миливоје Живановић", "Раша Плаовић", "Љубиша Јовановић", Статуете "Ђуран", "Зоранов брк", "Бранислав Нушић" (за животно дело).

Награда Удржења филмских глумаца за животно дело "Павле Вујисић" додељена му је 2014. Нашу најзначајнију позоришну награду, Добричин прстен, добио је 2003. године.

На филму је срађивао са најзначајнијим домаћим редитељима. У филмографију Мише Јанкетића улазе остварења Сан Пурише Ђорђевића, Како су се волели Ромео и Јулија? Јована Живановића, Опатица и комесар Гојка Шиповца, Хороскоп Боре Драшковића, Убиство на свиреп и подмукао начин и из ниских побуда Жике Митровића, Девојка са Космаја Драгована Јовановића, Свадба Радомира Шарановића, Зимовање у Јакобсфелду Бранка Бауера, Светозар Марковић Едуарда Галића, Како сам систематски уништен од идиота Слободана Шијана, Почетни ударац Дарка Бајића, Секс – партијски непријатељ бр.1. Душана Сабоа, Пети лептир Милорада Милинковића...

Играо је у тв драмама и у серијама: Димитрије Туцовић, Отписани, Салаш у Малом Риту, Непокорени град, Сиви дом, Вук Караџић, Бољи живот, Заборављени, Срећни људи, Породично благо, Убице мог оца, Жмурке...

Михаило Јанкетић се бавио педагошким радом као професор глуме на Академији уметности у Новом Саду.

Датум сахране и комеморације биће накнадно објављени.

(Н1)